JESENSKE ŠPORTNE IGRE

Na lep jesenski dan smo se člani društva v soboto, 17. oktobra 2026, zbrali v športnih prostorih Društva vojnih invalidov v Ljubljani, kjer so se odvijale že 15. jesenske športne igre.

Iger se je udeležilo kar lepo število članov, kar seveda pomeni, da smo željni medsebojnega druženja, zato se na te dogodke pripeljemo z vseh koncev Slovenije.

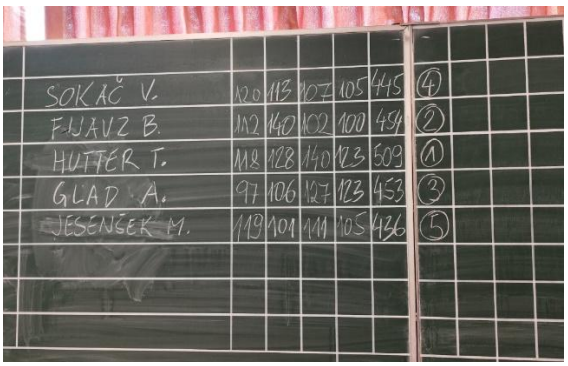

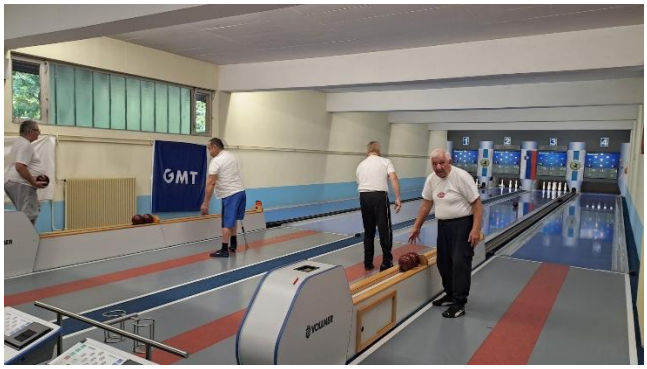
Zbirati smo se začeli ob pol enajstih. Razporedili smo se po željenih panogah, ob enajstih pa se je začelo zares. Pomerili smo se v kegljanju, šahu, pikadu, kartanju, igri Človek ne jezi se in klepetu.

Vse več članov se zaradi fizične oviranosti ne more pomeriti v običajnih športnih panogah, čeprav si tega še vedno želijo. Zato pa se lahko merijo v kartanju, igri Človek ne jezi se ipd. Že samo druženje članom, ki večino časa preživijo doma, ogromno pomeni.

Kegljanje.

Pikado.

Igra »človek ne jezi se«.

Tarok.

Šah.

Letos je žal odpadlo tekmovanje v namiznem tenisu. Člani, ki naj bi tekmovali, so se udeležili državnega prvenstva v namiznem tenisu, ki se je na žalost odvijalo istočasno. So se pa zato tam odlično odrezali.

Polona, Milena in Marina so poskrbeli za vso organizacijo. Za domače pecivo in teranček pa je, kot že vsa leta, poskrbela Dravica in z njo še nekateri člani. Vsem najlepša hvala.

Najuspešnejši so po zaključku tekmovanja prejeli diplomo in čokolado. Seveda smo bili uspešni vsi. Nekateri bolj, drugi malo manj. Trudili smo se pa prav vsi.

V **kegljanju** so bili:

1. Tomo Hutter
2. Bojan Fijavž
3. Anton Glad

V **šahu**:

1. Ciril Logar
2. Zvonko Rutar
3. Nevenka Gramc

V **pikadu**:

1. Jože Žgajnar
2. Leonida Cvirn
3. Marija Kralj

V **taroku**:

1. Nada Lončar
2. Marina Bubola
3. Nataša Gruden

V igri **Človek ne jezi se** – 1. skupina:

1. Duška Černe
2. Marija Kralj
3. Sonja Rutar

V igri **Človek ne jezi se** – 2. skupina:

1. Marta Filipašič
2. Leonida Cvirn
3. Marija Žavcer

Po »napornem tekmovanju« so se začeli oglašati naši želodčki. Tudi za to je bilo poskrbljeno. Edi je pripeljal bogato kosilo, ki sta ga Milena in Polona uspešno naložili

na krožnike. Nataša, Milena, Marija in Tomo so jih pridno znosili na mize in kasneje še z mize. Hvala vsem.

Ker pa je vsakega lepega enkrat konec, se je to zgodilo tudi nam. Žal. Nekateri so se odpeljali na Primorsko, drugi na Dolenjsko, pa na Gorenjsko … Se pa že veselimo naslednjega druženja, ki bo konec novembra v Moravčah, ko se bomo poslavljali od starega in se veselili novega leta.

Zapisala Saša Žgajnar
Foto Saša Žgajnar in Tomo Hutter